

மதுரமொழிய தமிழ்னியல் பயின
மதுரை மரகதவல்வி

சிவம்யம்

புங்குடுதீவு அம்சிட்டாரத்
மிறப்பிடமாகக் கொண்ட,

கொழும்பு கொம்பனித்தெரு பிரபல வர்த்தகரும்
கொம்பனித்தெரு
அருள்மிகு சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
தர்மகர்த்தா சபைக் கௌரவ காரியத்தில் (1962 - 1980)

திரு. க. தியாகராஜாவின் (தம்பிழயா) பாரியார்

அமர்
திருமதி பாக்கியலெட்சுமி தியாகராஜா

அவர்களின் இறுதிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து
வெளியிடப்பட்ட

நினைவு மல்

12. 05. 1994

அமர்
திருமதி. பாக்கியலெட்சுமி தியாகராஜா

பற்றும்பெற்ற நாள்
01.01.1938

பற்றுமுத்தான்
12.04.1994

திடி நிர்ணய விவரபா

வல்லாண்டு ஸ்ரீமுகத்துப் பங்குளி முப்பதன்று
நல்வள பூர்வபக்க நற்துதினை - பல்வளமும்
பெற்றிட்ட பாக்கியலெட்சுமியாம் பாவையவள்
பற்றுமுத்து சென்றிட்ட நாள்.

வ
சிவம்யம்

விநாயகர் துதி

வானுலகு மண்ணுலகு வாழ்மறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுக ணைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளாம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

நாயனார் கோவை

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிகுடி
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமா புரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாமும்போவார்
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டு போவார்
எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமைம் வைத்தியால் ஏழை நெஞ்சே
அந்தணர் ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சல் நெஞ்சே.

மண்ணில்நல் வலவன்னைம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் வகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணின் நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

வாழ்ந்த நாளும் இனிவாழு நாளும் இவை அறிதிரேல்
வீழ்ந்த நாளேம் பெருமானை ஏத்தா விதி யில்லீர்காள்
போழ்ந்த திங்கட் புரிசடையினான்றன் புகலுரையே
சூழ்ந்த உள்ளம் உடையீர்கள் உங்கள் துயர்த்திருமே.

சோதிமிகு நீறது மெய் பூசியொரு தோலுடை புனைந்து தெருவே
மாதார் மனைதோறும் இசைபாடி வசிபேசும் அரனார் மகிழ்விடம்
தாது மலி தாமரை மணங்கமழு வண்டுமுரல் தண் பழனமிக்
கோதமலி வேலைபுடை சூழுலகில் நீடுதவி மாணி குழியே.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம்பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே

திருநாமம் ஜஞ்செமுத்துஞ் செப்பாராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசாராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழாராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் உண்ணாராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா ரேதோ வெண்ணில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே.

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சற் றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர்நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லைச்
சிறுவிறகாற் தீமுட்டிச் செல்லாநிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லல்கண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே.

நினைந்துருகு மடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்கவைத்தார்
சினந்துருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செமுதியின் தளிர் வைத்தார் சிறந்துவானோர்
இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப்பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்லவாறே.

சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

மணம் என மகிழ்வர் முன்னே மக்கள் தாய் தந்தை சுற்றம்
பினம் எனச் சுடுவர் பேர்த்தே பிறவியை வேண்டேன் நாயேன்
பணையிடைச் சோலைதோறும் பைம்பொழில் விளாகத் தெங்கள்
அணைவினைக் கொடுக்கும் ஆரூர் அப்பனே அஞ்சினேனே.

தம்மையே புகழ்ந் திச்சை பேசினும்
சார்பினும் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்
எத்தலாம் இடர் கெடலுமாம்
அம்மையே சிவ லோகமாள்வதற்(கு)
யாது மையுற வில்லையே.

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ஞந்தருவானைப்
போகமுந்திரு வும்புனர்ப் பானை
பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மைய ணென்றறி யொண்ணா
எம்மா ணெயெளி வந்தபிரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
யாருரானை மறக்கலு மாமே.

திருவாசகம்

ஆணவம், காமியம், மாயை என்னும் மும்மலங்களைப் போக்கி
இறைவன் திருவருட் பேற்றையடையச் செய்ய வல்லது
மாணிக்கவாசகப்பெருமான் அருளிய திருவாசகம். இதுசைவத்
திருமுறை நூல்கள் பன் னிரண் டினுள் எட்டாந்
திருமுறையாகும். இந்நூல்படிப்பார்உள்ளத்தையும், கேட்பார்
மனத்தையும் கரைந்துருகச் செய்யவல்லது; பக்தி நெறிக்கண்
செலுத்திப் பெற்றகரிய ஆண்ம லாபத்தை அடையச் செய்யும்
தன்மையுடையது; பரன்டிக் கன்புடையாரெல்லாம் போற்றுந்
தகையது; செந்தமிழ்ப்பற்றுடையார்க்குத் தேனினுமினியது.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம்

தொல்லை இரும் பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லவறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

(* ஆம் திருமுறை)

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்
நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்துஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
சுசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன்அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ஸாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயைரைப் பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
வின்நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழும் ஆறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்மிருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யென் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனாங்கி ஆழந்துஅகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான ஆம் விமலா
 பொய்ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழுமின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை யோனே
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்துஎங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன்ஜூந்தும் வஞ்சளையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விலமா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்சுடரே
 தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே
 பாசம்ஆம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிளன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துண்ணிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்துள்ளன ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கு அரிய நோக்கே நுணுக்குஅரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் ஜிலாப்-புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றுஇன்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட்டொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அழுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஜூயா அரனேஒ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளாப் புலக்குரம்பைக் கட்டமிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏந்தப் பணிந்து
 திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லையில் அருளிய
போற்றித் திருவகவல்
 சகத்தின் உற்பத்தி
 (நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)
 திருச்சிற்றும்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழு
 சரடி யாலே முவுல களந்து
 நாற்றிசை முனிவரும் ஜம்புலன் மலரப்
 போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று

அடிமுடி யறியு மாதர வதனிற்
 கடுமூரண் என மாகிமுன் கலந்து
 ஏழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்து
 ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
 வழுத்தியுங் காணா மலரடி யினைகள்

வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
 யானை முதலா ஏறும்பீ நாய
 ஊனமில் யோனியி ஞுள்வினை பிழைத்தும்
 மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத்
 தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்

ஒருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்தும்
 இருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்தும்
 மும்மதி தன்னு எம்மதம் பிழைத்தும்
 சுரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
 அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்

ஆறு திங்களி னூறலர் பிழைத்தும்
 ஏழு திங்களிற் றப்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
 தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்

துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
 ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
 சண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
 காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
 வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்

கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணைகைக் கார்மயில்
 ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
 கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்துமுன் பணைத்து
 எய்த்திடை வருந்த எழுந்த புடைபரந்து
 சுர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்

கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
 பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தக் களிறைனும் அவாவிடைப் பிழைத்துங்
 கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
 செல்வ மென்னும் அல்லவிற் பிழைத்தும்

நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
 புல்வரம் பாய் பலதுறை பிழைத்துந்
 தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுன் டாகி
 முனிவி லாதோர் பொருளது கருதலும்
 ஆறு கோடி மாயா சுத்திகள்

வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
 ஆத்த மானா ரயலவர் கூடி
 நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
 சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
 பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்

விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
 சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
 சமய வாதிகள் தத்த மதங்களே
 அமைல தாக அரற்றி மலைந்தனர்
 மின்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்

சண்ட மாருதனு சுழித்தடித் தாஅர்த்து
உலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்

தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி யுழுதுடல் கம்பித்து
ஆடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடிரும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிந்ல் விடையறா அன்பிற்

பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழழுந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேழுயன்று தம்மைச். சிரிப்ப
நாண்து வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை

பூண்டு வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிமுந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலு நினையாது

அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபானாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழுதே திருவடி யினையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை

என்பு நெந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனு மாறு கரையது புரள
நன்புல னென்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிரப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்

கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி

ஆடக மதுரை யரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு னாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
ஞுவா நான்மறை முதல்வா போற்றி

சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருநுவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி

படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
அரைசே போற்றி யமுதே போற்றி

விரைசேர் சரண விகிதர் போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி யறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி

டடையாய் போற்றி யணரவே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஜயா போற்றி யணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி

நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
முவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயரு ஸர்சே போற்றி

தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி யரனே போற்றி
உரையுனர் விறந்த வொருவ போற்றி

விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி
அருமையி லெளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
என்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்

சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி

மானோர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஜிந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை முன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி

வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவ ருள்ளத் தழுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி

அடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி
கடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரு ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சிரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி

கண்ணா ரழுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பாராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி

மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி

கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருஞும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி

எந்தாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
எனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருஞும் இறைவா போற்றி

தளர்ந்தே னடியேன் தமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஜயா போற்றி

நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி

முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி

அலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே, போற்றி
மலைநா குடைய மன்னே போற்றி

தலையா ராகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி

துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி

பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி

மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி

இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி

ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்

குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவி வழிபாடு
அமிராமிய்யட்டர்
அமிராமி அந்தாதி
காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊரார்தம் பாகத(து) உமைமைந்தனே உல கேழும் பெற்ற
சீரபி ராமி அந்தாதினப் போதுமளன் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமதோ யமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துனையே 1

துணையுந் தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பணிமலர்ப்புங்
கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசமும்கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி யாவ(து) அறிந்தனமே 2

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக் கேதிரு வேவெவருவிப்
பிறிந்தேன் நின்அன்பர் பெருமைனன் ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும்நர குக்குற வாய மனிதரையே 3

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பக்ரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்ளன் புந்தினந் நாளும் பொருந்துகவே 4

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புனர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு(சு) அமு தாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதமளன் சென்னியதே 5

சென்னிய(து) உன்பொன் திருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய(து) உன்திரு மந்திரம் சிந்துர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்அடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய(து) என்றும்உன் றன்பர மாகம பத்ததியே 6

ததியறு மத்திற் சுழலும்ளன் ஆவி தளர்விலதோர்
கதியறு வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும்
மதியறு வேணி மகிழ்நனும் மாலும் வணங்கிளன்றும்
துதியறு சேவடியாய் சிந்து ரானன சுந்தரியே 7

சுந்தரி எந்தை துணைவிளன் பாசத் தொடரைள்ளாம்
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தி னாள்மகி டன்தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கண்ணிகை ஆரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத் தாள்மலர் தாள்ளன் கருத்தனவே 8

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கணகவெற்பிற்
பெருத்தன பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரழும் ஆரழும் செங்கைச் சிலையும்அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும்அம் மேவந்தென் முன்நிற்கவே 9

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்ப(து) உன்னை
என்றும் வணங்குவ(து) உன்மலர்த் தாள்ளழு தாமறையின்
ஒன்றும் அரும்பொரு னேஅரு னேஉமை யேழுமயத(து)
அன்றும் பிறந்தவ னேஅழி யாழுத்தி ஆனந்தமே 10

ஆனந்த மாய்ளன் அறிவாய் நிறைந்த அழுதமுமாய்
வானந்த மான வடி(வு) உடை யாள்மறை நான்கினுக்கும்
தானந்த மான சரணார விந்தம் தவளநிறக்
கானந்தம் ஆடரங் காம்ளம்பி ராள்முடிக் கண்ணியதே 11

கண்ணிய(து) உன்புகழ் கற்ப(து) உன் நாமம் கசிந்துபத்தி
பண்ணிய(து) உன்திரு பாதாம் புயத்தில் பகல்ஜிரவா
நண்ணிய(து) உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான்முன் செய்த
புண்ணியம் ஏ(து) என்அம் மேபுவி ஏழையும் பூத்தவளே 12

பூத்த வளேபுவ னம்பதி னான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவ ளேபின் கரந்தவ ளேகறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே என்றும் மூவா முகுந்தற(கு) இளையவளே
மாத்தவ ளேன்னை அன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே 13

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்திப் பவர்நல் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப் பவர் அழி யாப்பர மான்ந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்திப் பவர்க்கு) எளிதாம் எம்பிராட்டி நின்தண்ணளியே 14

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள்செய்வார்
மண்ணளிக் கும்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக் கும்செல் வழும் அழி யாமுத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக் கும்சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே 15

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தெளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிட மேன்னில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதல் பூதங்க ளாகி விரிந்தஅம்மே
அளியேன் அறிவள விற்கு) அள வான(து) அதிசயமே 16

அதிசய மானவடி(வு) உடை யாள்அர விந்தமெல்லாம்
துதிசய ஆனன சுந்தர வல்லி துணைஇரதி
பதிசய மான(து) அபசய மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
மதிசய மாகவன் றோவாம பாகத்தை வவ்வியதே 17

வவ்விய பாகத்து) இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திரமணக் கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்வியம் காலன்ன மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே 18

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியும் நெஞ்சம்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுள்மோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே 19

உறைகின்ற நின்திருக் கோயில்நின் கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறை யின் அடி யோழுடி யோஅழுதம்
நிறைகின்ற வென்திங்களோகஞ்ச மோ என்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோழுர னாசல மங்கலையே 20

மங்கலை செங்கல சம்முலை யாள்மலை யாள் வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயில் தாவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யாளஉடையாள்
பிங்கலை நீலிசெய் யாள்வெளி யாள்பசும் பெண்கொடியே 21

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்குவம் பேபழுத்த
படியே மறையின் பரிமள மேபனி மால்லிமயப்
பிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றஅம்மே
அடியேன் இறந்து) இங்கு) இனிப்பிற வாமல்வந்து)
ஆண்டுகொள்ளே 22

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம்அல் லா(து) அன்பர்
கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்பிரும் பேன்வியன் மூவுலகுக்கு) 23
உள்ளே அனைத்தினுக் கும்புறம் பேஉள்ளத் தேவினைந்த
கள்ளே களிக்கும் களியே அளியன் கண்மணியே

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழ கேஅணு காதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நின்பதம் பாதம் பணிந்தபின்னே 24

பின்னே திரிந்துஉன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண் டேன்முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு) அபிராமி என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிஉன்னை யான்மற வாமல்நின்று) ஏத்துவனே 25

ஏத்தும் அடியவார் ஈரே மூலகினை யும்படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவ ராம்கமழ் பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல்அணங் கேமணம் நாறும்நின்தாள் இணைக்கு) என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய வாறு நகையுடைத்தே 26

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு	
படைத்தனை பத்ம பதயகம் குடும் பணினளக்கே	
அடைத்தனை நெஞ்சத்து) அழுக்கைள் லாம்நின் அருட்புனலால்	
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னாருள் ஏதென்று சொல்லுவதே	27
சொல்லும் பொருளும் எனநட மாடும் துணைவருடன்	
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி யேறின் புதுமலர்த்தாள்	
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க் கேகழி யா அரசும்	
செல்லும் தவதெறி யும்சிவ லோகமும் சித்திக்குமே	28
சித்தியும் சித்திதரு ந்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா	
சத்தியும் சத்தி தழைக்கும் சிவமும் தவம்முயல்வார்	
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகி முளைத் தெழுந்த	
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே	29
அன்றே தடுத்து) என்னை ஆண்டு கொண் டாய்கொண்ட(து)	
அல்லவென்கை	
நன்றே உனக்கு) இனி நான் என் செயினும் நடுக்கடலுள்	
சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே	
ஒன்றே பலவுரு வேயரு வேளன் உமையவளே	30
உமையும் உமையொரு பாகனும் ஏகங்குவில் வந்திங்கு)	
எமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத் தார் இனி என்னுதற்குச்	
சமையங் களுமில்லை ஈன்றெறுப் பாள்ளாரு தாயும் இல்லை	
அமையும் அமையுறு தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே	31
ஆசைக் கடவில் அகப்பட்டு) அருளற்ற அந்தகண்கைப்	
பாசத்தில் அல்லல் பட்டிருந் தெனைநின் பாதம் என்னும்	
வாசக் கமலம் தலைமேல் வவியவைத்து) ஆண்டுகொண்ட	
நேசத்தை என்சொல்லு வேண்சர் பாகத்து நேரிழையே	32
இழைக்கும் வினைவழி யேஅடும் காலன் எனை நடுங்க	
அழைக்கும் பொழுது வந்து) அஞ்சல்ளன் பாய்அத்தர் சித்தம் எல்லாம்	
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே	
உழைக்கும் பொழுது) உ(ன)னையே அன்னை யேன்பன் ஓடிவந்தே	
	33

வந்தே சரணம் புகும் அடி யாருக்கு வான்டுலகம்	
தந்தே பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுரமுகமும்	
ஸைந்தேன் அலங்கல் பருமணி ஆகழும் பாகழும்பொன்	
செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே	34
திங்கட் பசுவின் மணம்நாறும் சீறடி சென்னிவைக்க	
ஙங்கட்(கு) ஒருதவம் எய்திய வானன் ணிறந்தவின்ணோர்	
தங்கட் கும்திந்தத் தவையெது மோதரங் கக்கடலுள்	
வெங்கட் பணியணை மேல்துயில் கூரும் விழுப்பொருளே	35
பொருளே பொருள்முடிக் கும்போக மேஅரும் போகம்செய்யும்	
மநுளே மருளில் வருந்தெரு ளேன் மனத்துவஞ்சத்து)	
இருளே தும்தின்றி ஒளிவெளி யாகி இருக்கும்உன்றன்	
அருளே(கு) அறிகின் றிலேன் அம்பு யாதனத்து) அம்பிகையே	36
கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும் கமலம் அன்ன	
மெய்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை, விடஅரவின்	
பைக்கே அணிவது பன்மணிக் கோவையும் பட்டும், எட்டுத்	
திக்கே அணியும் திருவுடை யான் இடம்சேர்பவளே	37
பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும் பணிமுறுவல்	
தவளத் திருநகை யும்துணை யாளங்கள் சங்கரனைத்	
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்கும் துணைமுலையாள்	
அவளைப் பணிமின் கண்ணர்அம் ராவதி ஆளுகைக்கே	38
.ஆளுகைக்கு) உன்றன் அடித்தா மரைகள்உன(டு), அந்தகன்பால்	
மிழாகைக்கு) உன்றன் விழியின் கடையுண்டு. மேல்திவற்றின்	
மாளுகைக்கு) என்குறை நின்குறை யேஅன்று, முப்புரங்கள்	
மாளுகைக்கு) அம்பு தொடுத்தவில் லாண்பங்கில் வான்நுதலே	39
வானுதல் கண்ணியை விண்ணைவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்	
பெனுதற்கு) எண்ணிய எம்பெருமாட்டியை பேதை நெஞ்சில்	
கானுதற்கு) அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் கானும் அன்பு	
பூனுதற்கு) எண்ணிய எண்ணம் அன்றோ முன்செய்	
	புண்ணியமே
	40

புண்ணியம் செய்தன மேமன மேபுதுப் பூங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடிநம் காரணத்தால்
நண்ணிஇங் கேவந்து, தம்மடி யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல்பத்ம பாதம் பதிந்திடவே

41

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்(டு) இறுகி இளகிமுத்து
வடங் கொண்ட கொங்கை மலைகொண்(டு) இறைவர்
வலியதெந்சை
நடங்கொண்ட கொங்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப் பரிபுரையே

42

பரிபுரச் சீற்றி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிஇன்சொல்
திரிபுர சுந்தரி சிந்துர மேனியன் தீமைதெந்சில்
புரிபுர வஞ்சைர அஞ்சக் குனிபொருப் புச்சிலைக்கை
எரிபுரை மேனி இறைவர்செம் பாகத்(து) இருந்தவளே

43

தவளே இவள்ளங்கள் சங்கர னார்மனை மங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக்கு) அன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியும் ஆம்
துவளேன் இனியொரு தெய்வமுன் டாகமெய்த் தொண்டு செய்தே

44

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதம் தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டுசெய் தார்உள ரோஇல ரோஅப் பரிசிடியேன்
கண்டுசெய் தால்அது கைதவ மோஅன்றிச் செய்தவமோ
மீண்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன் றேபின் வெறுக்கையன்றே

45

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடி யாரைமிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன் றேபுது நஞ்சைஞ்சு
கறுக்கும் திருமிடற் றான்இடப் பாகம் கலந்தபொன்னே
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் யான் உன்னை வாழ்த்துவனே

46

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயொருவர்
விழும் படியன்று விள்ளாம் படியன்று வேலைதிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும்எட்ட டாமல் இரவுபகல்
குழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே

47

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைழுடிக் குன்றில் ஓன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்துதெந்சில்
இடரும் தவிர்த்திமைப் போதிருப் பார்ப்பின்னும் எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோழும் குரம்பையிலே

48

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப் போதுவளைக்கை அமைத்து)
அரம்பை அடுத்து அரிவெயர் குழுவந்து) அஞ்சல்ளன்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசைவடி வாய்ந்தின்ற நாயகியே

49

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமாளை சாதி நஞ்ச
வாயகி மாலினி வராகி குவினி மாதங்கிளன்
நாயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே

50

அரணம் பொருள்ளன்று அருள்ளன் றிலாத அசுரர்தங்கள்
முரண்அன்(று) அழிய முனிந்தபெம் மானும் முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் என்னின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி இரண்டும் எம் தார் இந்த வையகத்தே

51

வையம் துரகம் மதகரி மாமகு டம்சிவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பிறைமுடித்த
ஐயம் திருமணை யாள்அடித் தாமரைக்கு) அன்புமுன்பு
செய்யும் தவம்ஹடை யார்க்குள வாகிய சின்னங்களே

52

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையும்முத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில்வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலும் தவமில்லையே

53

இல்லாமை சொல்வி ஒருவர்தம் பால்சென்(று) இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவி ரேல்நித்தம் நீடுதுவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பால்ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே

54

மின்னா யிரம்ஒரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்ற
தன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்த வல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்கு மாய்முடி வாய் முதல்விதன்னை
உன்னா(து) ஒழியினும் உன்னினும் வேண்டுவ(து) ஒன்றிலையே

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து(து) இவ் வுலகெங்குமாய்
நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கிநிற் பாள்ளன்றன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்ற வாழிப் பொருள் அறிவார்
அன்றா லிலையில் துயின்றபெம் மானும்ணன் ஜயனுமே

ஜயன் அளந்த படியிரு நாழிகொண்டு அண்டம் எல்லாம்
உய்ய அறம்செயும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பால்
செய்ய பசந்தமிழ்ப் பாமாலை யுங்கொண்டு சென்றுபொய்யும்
மெய்யும் இயம்பவைத் தாய்இது வோஉன்றன் மெய்யருளே

அருணாம் புயத்தம் எண்சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல்நல் லாள்தகை நேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் காரம்புயமும்
சரணாம் புயமும்அல் லாற்கண்டி லேன்றூரு தஞ்சமுமே

தஞ்சம் பிறிதில்லை சுதல்ல தென்றுன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி லேன்றூன்றை நீள்சிலையும்
அஞ்சம்பும் இக்கு(கு) அலர் ஆகநின் றாய்அறி யார் எனினும்
பஞ்சஞ்சம் மெல்லடி யார்அடி யார்பெற்ற பாலரையே

பாலினும் சொல்லினி யாய்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்கநின் நோன்கொன்றை வார்ச்சையென்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்மெய்ப் பீடம்ஒரு
நாலினும் சாலதன் நோஅடி யேன்முடை நாய்த்தலையே

நாயே ணையும்இங்கு(கு) ஒருபொரு ளாக நயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய் நின்னை உள்ளவண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந் தாய்ன்ன பேறுபெற்றேன்
தாயே மலைமக ளேசெங்கண் மால்திருத் தங்கச்சியே

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்துமத
வொங்கண் கரியுரி போர்த்தசெஞ் சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகனகச்
செங்கைக் கரும்பும் அலரும்எப் போதும்என் சிந்தையதே

62

கீற்றும் படிசில ஏதுவும் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள்குன் றில்கொட்டும் தறிக்குறிக் கும்சமயம்
ஆரும் தலைவி இவளாய் இருப்ப(து) அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயம்உண் டென்றுகொண் டாடிய வீணாருக்கே

63

வீணை பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கான்பு
புதீணை உனக்கு(கு) அன்பு பூண்டுகொண் டேன்னின்
புகழ்ச்சியன்றிப்
வீணேன் ஒரு பொழு தும்திரு மேனிப்ர காசமின்றிக்
காணேன் இருநில மும்திசை நான்கும் ககனமுமே

64

ககனமும் வானும் புவனமும் காணவிற் காமனாங்கம்
தகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கைகயும்செம்
முகனுமந் நான்கிரு மூன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனுமுன் டாயதன் நோவல்லி நீசெய்த வல்லபமே

65

வல்லபம் ஒன்றறி யேன்சிறி யேன்னின் மலரடிசெம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றி லேன்பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வினை யேன்தொடுத்த
சொல்அவ மாயினும் நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே

66

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின் போலும்நின் தோற்றம்ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில்வை யாதவர் வண்மைகுலம்
சீஙாத்திரம் கல்வி குணம்குன்றி நாளும் குடில்கள் தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்குழ லாநிற்பர் பாரெங்குமே

67

பாரும் புனலும் கனலும்வெங் காலும் படர்விசம்பும்
ஹாரும் முருகு சுவையொளி யூறொலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீரடிக்கே
சாரும் தவமுடை யார்படை யாத தனமில்லையே

68

தனந்தரும் கல்வி தரும்ஒரு நாளும் தளர்வறியா மனந்தரும் தெய்வ வடிவந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா இனந்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே கனந்தரும் பூங்குழ லாள்அபி ராமி கடைக்கண்களே	69	குறித்தேன் மனத்தில்நின் கோலம்ஸல் லாம்நின் குறிப்பறிந்து மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுகிண்டி வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப் பிரா(ன்)ஒரு கூற்றைமெயயில் பறித்தே குடிபுகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே	76
கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டேஞ்கடம் பாடவியல் பண்களிக் குங்குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும் மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர்க்குலப் பெண்களிற் நோன்றிய எம்பெரு மாட்டிதன் பேரழுகே	70	பயிரவி பஞ்சமி பாசாங் குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர் உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஓளிரும்கலா வயிரவி மண்டலி மாலினி குவி வராகியென்றே செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே	77
அழகுக்கு(கு) ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள் பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பணி மாமதியின் குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க இழுவற்று நின்றநெஞ் சேயிரங் கேலுனக்கு(கு) என்குறையே	71	செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல் அப்பும் களப அபிராம வல்லி அணிதரளக் கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும் தூப்பும் நிலவும் எழுதிவைத் தே(ன்)என் தணைவிழிக்கே	78
என்குறை தீர்நின்று) ஏத்துக்கிள் நேன்தீனி யான் பிறக்கின் நின்குறை யேஅன்றி யார்குறை காண்திரு நீள்விகும்பின் மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய் தன்குறை தீரளங் கோன்சடை மேல்வைத்த தாமரையே	72	விழிக்கே அருளுண்டு) அபிராம வல்லிக்கு வேதம்சொன்ன வழிக்கே வழிபட நெஞ்சண்டு) எமக்கு) அவ் வழிகிடக்கப் பழிக்கே சுழன்றுவெம் பாவங்க ளேசெய்து பாழ்நரகக் குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மோடென்ன கூட்டினியே	79
தாமம் கடம்பு படைபஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பு யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழு(து) எமக் கென்றுவைத்த சேமெம் திருவடி செங்கைகள் நான்கு(கு)ஒளி செம்மையம்மை நாமம் திரிபுரை ஒன்றோ டிரண்டு நயனங்களே	73	கூட்டிய வா என்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை ஒட்டிய வாளன்கண் ஒட்டிய வாதன்னை உள்ளவன்னம் காட்டிய வாகண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா ஆட்டிய வாநடம் ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே	80
நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும் அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியிணையைப் பயன்னன்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன் சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே	74	அணங்கே அணங்குகள் நின்பரி வாரங்கள் ஆகையினால் வாணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகி லேன்நெஞ்சில் வஞ்சகரோ(டு) இணங்கேன் என(து) உன(து) என்றிருப் பார்சிலர் யாவரொடும் பிணங்கேன் அறிவொன் றலேன்னங்கண் நீவைத்த பேரளியே	81
தங்குவர் கற்பகத் தநுவின் நீழுவில் தாயரின்றி மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும் பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ் புவனமும் பூத்துந்திக் கொங்கிவர் பூங்குழ லாள்திரு மேனி குறித்தவரே	75	அளியார் கமலத்தில் ஆரணங் கேஅகி லாண்டமும்நின் ஒளியாகநின்ற ஒளிர்திரு மேனியை உள்ளந்தொறும் களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு வெளியாய் விடின்னங்க ளேமறப் பேன்நின் விரகினையே	82

விரவும் புதுமலர் இட்டுநின் பாத விரைக்கமலம்	
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல் லார் இமை யோர்எவரும்	
பரவும் பதமும் அயிரா வதமும் பசீரதியும்	
உரவும் குவிசமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே	83
உடையாளை ஒல்கு செம்பட்டு(ு) உடையாளை ஒளிர்மதிசெஞ்	
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யாளைத் தயங்குநுண்ணூல்	
இடையாளை எங்கள்பெம் மானிடை யாளைஇங்கு(கு)என்னைஇனிட்	
படையாளை உங்களையும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே	84
பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பனிச்சிறை வண்டு(ு)	
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஜந்தும் கரும்புமளன் அல்லவல்லாம்	
தீர்க்கும் திரிபுரை யாள்திரு மேனியும் சிற்றிடையும்	
வார்க்குங் குமழுவை யும்முலை மேல்முத்து மாலையுமே	85
மாலயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற	
காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்தகப்பு	
வேலை வெங் காலன் என் மேல்விடும் போது வெளிநில்கண்டாய்	
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே	86
மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திரு மூர்த்தின்றன்	
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி மால்மதனை	
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்	
பழிக்கும் படியொரு பாகம்கொண் டாஞும் பராபரையே	87
பரமென்றுஉனைத்யடைந் தேன்தமி யேனும்உன் பத்தருக்குள்	
தரமன்று இவன்என்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்	
புரம்அன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதிலுயன்	
சிரம்ஒன்று செற்றகை யான்இடப் பாகம் சிறந்தவளே	88
சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி சென்னிவைக்கத்	
துறக்கம் தருமநின் துணைவரும் நீயும் துரியம் அற்ற	
உறக்கம் தரவந்து(து) உடம்போ(ு) உயிர்உற வற்றறிவு	
மறக்கும் பொழுதென்முன் னேவரல் வேண்டும் வருந்தியுமே	89

வருந்தா வகைளன் மனத்தா மரையினில் வந்துபுகுந்து(து)	
இருந்தாள் பழைய இருப்பிட மாக இனினனக்குப்	
பொருந்தா தொருபொருள் இல்லைவின் மேவும் புலவருக்கு	90
விருந்தாக வேலை மருந்தா னதைநல்கும் மெல்லியலே	
மெல்லிய நுண்ணிடை மின்அனை யாளை விரிசடையோன்	
புல்லிய மென்முலை பொன் அனை யாளைப் புகழுந்துமறை	
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப்	
பல்லியம் ஆர்த்தெழு வெண்பக(ு) ஊரும் பதம்தருமே	91
பதத்தே உருகிநின் பாதத்தி லேமனம் பற்றிஉன்றன்	
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண் டாய்இனி யான்ஒருவர்	
மதத்தே மதிமயங் கேன்அவர் போன வழியும் செல்லேன்	
முதத்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ் நகையே	92
நகையே இஃதிந்த ஞாலமெல் லாம்பெற்ற நாயகிக்கு	
முகையே முகிழ்முலை மானே முதுகண் முடிவில் அந்த	
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைகள் என்பதுநாம்	
மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே	93
விரும்பித் தொழும் அடி யார்விழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்	
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்த மாகி அறிவிழுந்து	
கரும்பித் தெனித்து மொழித்து மாறிமுன் சொன்னதெல்லாம்	
தரும்பித்தர் ஆவரென் நால்அபி ராமி சமயம்நன்றே	94
நல்லே வருகினும் தீதே விளைகினும் நான் அறிவ(து)	
நல்லேயு மில்லை உனக்கே பரம்னக்கு(ு) உள்ளம் எல்லாம்	
நல்லே உனதென்று(நு) அளித்துவிட டேன்அழி யாதகுணக்	
நல்லே அருட்கட வேழும் வான்பெற்ற கேமளமே	95
கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோயில்வைகும்	
யாமள வல்லியை ஏதம் இலாளை எழுதரிய	
சாமள மேனிச் சகலக லாமயில் தன்னைத்தம்மால்	
ஷமள வும்தொழு வார்எழு பாருக்கும் ஆதிபரே	96

ஆதித்தன் அம்புவி அங்கி குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
காதிப் பொருப்படைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தெயலையே 97

தைவந்து நின்னடித் தாமரை சூடிய சங்கரர்க்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறும் கரந்ததெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல் லால்ஷூரு காலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகஅறி யாமடப் பூங்குயிலே 98

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா டவியிடைக் கோலஜியன்
மயிலாய் இருக்கும் இமயா சலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில் கமலத்தின் மீதன்னமாம்
கயிலா யாருக்கு(கு) அன்று(ரு) இமவான் அளித்த கனங்குழையே 99

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத் திருநெடுந் தோனும் கருப்புவில்லும்
விழையைப் பொருத்தில் வேரியும் பாணமும் வெண்ணைகையும்
உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில்ளைப் போதும் உதிக்கின்றவே 100

நூல் பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம் எல்லாம் பூத்தாளை
மாதுளைம் பூநிறத் தாளைப் புவிஅடங்கக்
காத்தாளை அங்குச பாசங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு(கு) ஒரு தீங்கில்லையே

அங்கயற்கண்ணம்மை பதிகம்

பங்கயற் கண்ணாரிய பரம்பரனுருவே
தனக்குரிய வடிவமாகி
இங்கயற்கண் அகனுலகம் எண்ணிறந்த
சராசரங்கள் என்றும் தாழாக்
கொங்கையற் கண் மலர்க்கூந்தற்குமரி பாண்டியன்
மகள் போற் கோலங்கொண்ட
அங்கயற்கண் அம்மை இருபாதம் போது
எப்போதும் அகத்துள்ளைப்பாம்

அம்பாள் துதி

பாரெல்லாம் துதிபெற்ற பாதவிரல் மோதிரம்
பாடகம் தண்டை கொலுகும்
பதிந்த இடைதனில் அணிந்தபட்டாடையும்
பசும் பொன் ஒட்டியாணமும்
வாரனாரியும் மார்பினில் சரப்பளிபதக்கமும்
வைச்சிரமணி தாலி அழகும்
வையகம் துதிபெற்ற கையினில் கடகமும்
வர்ண நிறமான கிளியும்
சீர் ஒழுகு காதனில் கம்மலும் தோடும் கோப்பும்
திசையெலாம் நிறைந்த உருவும்
சித்திர ஓளி பார்வையில் ரதன முக்குத்தியும்
சென்பகம் முடிந்த குழலும்
தாரணியில் உனது புகழ் சாற்ற
எளிதாகுமோ - தரணி புகழ்வூற்றி
யூர் வாழ் தங்கமணி நாதர்சடை
திங்கள்முடி கங்கை உருவான கொடியே!

**அருணகிரிநாதர் அருளிய
திருப்புகழ்
விநாயகர் துதி**

உம்பர் தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஓண்கடலிற் ரேனமுதத் துணர்வுறி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றஞ்சுவாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தனனவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் காணநிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே.

திருவாவினன் குடி (பழனி)

சிவனார் மனங்குளிர் உபதேச மந்த்ரமிரு
செவிமிதி னும்பகர் - செய் குருநாத
சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின
செயலேவி ரும்பியுளம் நினையாமல்
அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ வைந்துமுலு
மடியேனை அஞ்சல்லென வரவேணும்
அநிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய
அருள்ளான இன்பமது புரிவாயே
நவநீத முந்திருடி உரலோடே யொன்றுமரி
சகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே
நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ வங்கிருத
நவமான விஞ்சைகரு விளைகோவே
தெவயானை யங்குறுமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு
திறல்வீர மிஞ்சுக்திர் வடிவேலா
திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வுந்தரிக
செகமேல்மேய் கண்டவிற்றல் பெருமானே.

திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத ரருளிய குமரேசா
பாகு கணிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய மணவாளா
காது மொருவிழி காக முறஅருள்
மாய னரிதிரு மருகோனே

கால எனையணு காம லுனதிரு
காலில் வழிபட அருள்வாயே
ஆதி யயனோடு தேவர் சுராலு
காஞ்சும் வகையுறு சிறைமீளா
ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
குழ வரவரு மிளையோனே
குத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாமி மலைதனி லுறைலோனே
குர னுடலற வாரி சுவற்ற
வேலை விடவல் பெருமானே

விராலிமலை

நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத
நிராகுல சிராதிகப் ப்ரபையாகி
நிராசசி வராஜத வராஜஸ்கள் பராவிய
நிராயுத புராரியச் சுதன்வேதா
சுராலய தராதவ சராசர பிராணிகள்
சொருபமி வராதியைக் குறியாமே
துரால்புகழ் பராதின கராவள பராமுக
துரோகரை தராசையுற் றடைவேனோ
இராகவ இராமன் முன் இராவண இராவண
இராவண இாஜனுட் குடன்மாய்வென்
நிராகன்ம லராணி புராணர்கு மராகலை
யிராஜசோ லவாரணர்க் கிளையோனே
விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு
விராயண பராயணச் செருஷுரா
விராவிய குராவகிப் பராரைமு திராவளர்
விராலிம வெராஜதப் பெருமானே

பழமுதிர்சோலை

அகரமு மாகி யதிபனுமாகி யதிகமு மாகி அகமாகி
அயனென வாகி அரியென வாகி அரனென வாகி அவர்மேலாய்
இகரமு மாகியவைகளு மாகி யினிமையுமாகி வருவோனே
இருநில மீதிலெளியணும் வாழ எனதுமு னோடி வரவேணும்
மகபதி யாகி மருவும் வலரி மகிழ்களி கூரும் வடிவோனே
வளமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ்க்திர் காம முடையோனே
செககண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு மயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலைமிசை மேவு பெருமானே.

கந்தரநுழை

அருணகிரிநாதர்

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்.

நூல்

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகணைச் செருவிற்
சாடுந் தனியானை சகோதரனே

உல்லாச நிராகுல யோக விதச்
சல்லாப விநோதனு நீ யலையோ
எல்லாமற என்னை யிழுந்த நலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரடு பதியே

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசன் முகனே.

வளைபட் டகைம்மா தொடுமக் களௌனுந்
தனைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுகு ருறுங் கிரியுந்
தொளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே.

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந் திலனே
அகமாடை மந்தை யரென் றயருஞ்
சகமா யையுள்நின் றுதயங் குவதே.

1

2

3

4

5

தனியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள்ளி பதம் பணியுந்
தனியா வதிமோ கதயா பரனே.

6

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திருவாய் வடிவே லிறைதாள் நினைவாய்
கடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

7

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிராச் குமாரி மகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே.

8

மட்டுர்குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டுசல் படும் பரிசென் றொழிவேன்
தட்டு டறவேல் சயிலத் தெறியும்
நிட்டுரே நிராகுல நிரப் பயனே.

9

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப வலாரி தலாரி யெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே.

10

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சல வேலவ நாலுகவித்
தியாகா சுரலோக சிகா மணியே

11

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா இருசொல் றறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே.

12

முருகன் தனிவேல் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றென்றின் றதுவே.

13

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே கொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழி நாசியொடுஞ் செவியாம்
ஜவாய் வழிசெல் ஹுமவா வினையே

14

முருகன் குமரன் குக்கென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புனியும் பரவுங்
குருபுங் கவனன் குணபஞ் சரனே.

15

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுகூர் படவே வெறியுஞ்
கூரா சுரலோ கதுரந் தரனே.

16

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே வவர்தந் ததனாற்
பூமேல் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீ ரினியே.

17

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா வறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வந்கா வப்யா வமரா
பதிகா வலகுர பயங் கரனே.

18

வடிவுந் தனமும் மனமுவ் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா அயில்வே வரகே
மிடியென்றொரு பாவி வெளிப் படினே

19

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
டரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே விமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே.

20

கருதா மறவா நெறிகாண எனக்
கிருதாள் வனசந் தரளன் நிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரகுர விபாட னனே.

21

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
வேளைச் சுரபு பதி மேருவையே.

22

அடினையக் குறியா தறியா மையினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபு தரனே.

23

கூரவேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேரவே னருள் சேரவு மெண்ணுமதோ
குரவே ரொடு குன்று தொளைத்தநெடும்
போரவே லபுந் தரபூ பதியே.

24

மெய்யே யெனவெல் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியே னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே

25

ஆதார மிலை னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற்று நினைந் திலையே
வேதாகம ஞான விதோத மனோ
தீதா சுரலோக சிகா - மணியே

26

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே.

27

ஆனா அழுதே அயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானாகிய வென்னை விழுங்கி வெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே.

28

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனை
பொல்லே னறியாமை பொறுத் திலையே
மல்லே புரி பன்னிரு வாகுவிலேன்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே.

29

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவவா ததென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே.

30

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யென என்னை விதித்தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே.

31

கலையே பதறிக் கதறித் தலையு
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவேடர் குலப் பிடிநோய்
மலையே மலை கூறிடு வாகையனே.

32

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென்று விடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந்த வரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே.

33

38

விங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காம லெனக்கு வரந் தருவாய்
ஙங்கராம சிகா வலசன் முகனே
றங்கா நதி பால க்ருபாகரனே.

34

விதிகாணு முடம்பை விடா வினையேன்
உதிகாண் மலர்க்கழ லென் றருள்வாய்
உதிவா ணுதல்வள் வியையல் லதுபின்
உதியா விரதா சுரடு பதியே.

35

ாதா குமரா நமவென் றரணார்
ஶதா யெனவோ தியதெப் பொருள்தான்
வெதா முதல் வின்னவர் குடுமலர்ப்
ாதா குறமின் பதசே கரனே.

36

ஷிரிவாய் விடுவிக் ரம வேளிமையோர்
ாரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
ஷிரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
ாரிவா யடியோடு மகந் தையையே

37

ஷுதாளியை யொன் றறியே னையறத்
தீதாளியை யான் டதுசெப் புமதோ
ஷுதாள் கிராத் குலிக் கிறைவா
ஷுதாள் கணம் புகழ்வே லவனே.

38

ாஹீவழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
ாஹீவா னை யென்று முடிந் திடுமோ
ாஹீவா றுறமின் கொடிதோள் புணருந்
ாஹீவ சிவ சங்கர தேசிகனே.

39

வினையோட விடுங் கதிரவேல் மறவேன்
மங்காயோடு தியங்கி மயங் கிடவோ
கினையோ டருவித் துறையோடு பசந்
தினையோ டுதனோடு திரிந் தவனே.

40

39

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செய்நாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே.

41

குறியைக் குறியா துகுறித் தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ உரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே.

42

தூசா மணியுந் துகிலும் புணவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபுதி பிறந் ததுவே.

43

சாடுந் தனிவேல் முஞ்கன் சரணஞ்
குடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமமுங் கழலே.

44

கரவா கியகல்வி யுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோக தயா பரனே.

45

எந்தா யுமெனக் கருள்தந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே வவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

46

ஆஹா றைநீத் ததன்மேல் நிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறா வருகுர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே.

47

அறிவோன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவோன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவோன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே.

48

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையும் க்ருபைகுழ் சுடரே.

49

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திர ஞான சுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே.

50

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

51

திருமுருகாற்றுப்படை

நக்கீர்

1. திருப்பரங்குன்றம்

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண் விளங் கவிரோளி
யறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன் தாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாஜுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமங்குன் மாமழை
வாள்போழ் விசம்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருளாழுந் தண்டார் புரஞு மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கிண்கிணி கவைஇய வொன்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோள்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
பல்காச நிரைத்த சில்கா மூலகுற்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிமைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித மிடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியோடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதன்
மகரப் பகுவாய் தாழுமண் னுறத்துத்
துவர முடித்த துகளரு முச்சிப்
பெருந்தன் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
உளைப்பூ மருதி னொள்ளின ரட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புற பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண் காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
நுண் பூ ணாகந் திளைப்பத் திண் காழ்

5

10

15

20

25

30

நடுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேம்கமழ் மருதினைர்கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி மீளமுலைக் கொட்டி விரி மலர்
வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர
வெளினிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
குரர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரனபயி லடக்கத்துச்
சுரும்பு முசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தத்
பெருந்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
குரமுத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
ஹுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கட் குர்த்த நோக்கிற்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பினர்மோட்
உருகெழு செலவின னஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட்ட டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டோடித் தடக்கையினேந்தி வெருவர
வென்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
நினந்தின் வாய டுணைகை தூங்க
விருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்
மாழுதற் றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேன்ய்
சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
னான்ஸர் நெஞ்சத் திண்ணசை வாய்ப்ப
விள்ளே பெறுதிநீ முன்னிய விணையே
செருப்புகண் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொழ
வரிப்புணை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயிற்

35

40

45

50

55

60

65

நிரு வீற்றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூட்டற் குடவயி 70
னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த ஓரதி யெற்படக்
கண்போன் மலர்ந்த காமரு சுணைமல 75
ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
குன்றமாந் துறைதலு முரிய னதாஅன்று.

2. திருச்சீரலைவாய்
வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயலவரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக் 80
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற மிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருஷம் வகையமை பொலங்குழை 85
செண்வியங் கியற்றை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவிரவன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்
மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக 90
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலினுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ 95
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே யொருமுகஞ்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ னெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொருமுகம் 100
குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே யாங்க
மூவிரு முகனு முறைநவின் றொழுகவி
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்

செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் கூடர்விடுபு 105
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோன்
விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய
தொருகை யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை 110
யங்குசங் கடாவ யொருகை இருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரோடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை 115
நீலிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவைகுட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ் 120
வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
வரந்தலை கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி வகவ
விசும்பா றாக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதா அன்று 125

3. திருவாவினன்குடி
சீரை தைஇய வுடுகையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு முருவினர் மானி
ஞுரிவை தைஇய ஹுனகெடு மார்பி
னென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற் 130
பலவுடன் கழிந்த வண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
கற்றோ றநியா வறிவனர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை
முகைவா யவிழ்ந்த தகைகு மூகத்துச்

செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி	140
னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்	
மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர	
நோயின் நியன்ற யாக்கையர் மாவி	
னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்	
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்	145
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்	
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்	
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்	
றழிலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற்	
பாம்புடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்	150
புள்ளணி நிள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு	
வலையி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ	
ஞமையமாந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்	
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு	
நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்	155
வேள்வி முற்றிய வென்று கொற்றத்	
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்	
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை	
யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு	
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய	160
வுலகங் காக்கு வொன்றுபுரி கொன்கைப்	
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ராக	
வேழுறு ஞாலந் தன்னிற் ரோன்றித்	
தாமரை பயந்த தாவி ஹாழி	
நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்	165
பகலிற் ரோன்று மிகலில் காட்சி	
நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவரோ	
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெற்றீயர்	
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு	
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்	170
தீயெழுந் தன்ன திறவினர் தீப்பட	
வுருமிடித் தன்ன குரவினர் விழுமிய	
வுருகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா	
ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காண்த	
தாவில் கொள்கை மடந்தையோடு சின்னா	175
ளாவினன் குடி யசைதலும் உரிய னதாஅன்று	

4. திருவேரகம்

இறுமுன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
நிருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
டாறிலிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
முன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருப்பிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட முன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர வூழி
யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து
ஆறெழுத் தடக்கிய வருமதைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று
R. குன்றுதோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
ஙப்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
ஙாறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நிடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுசுணை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
யினைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையிடை நறும்பூச்
செங்கான் மராஅத்த வாலின ரிடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தன் மாத்தழை
திருந்துகா மூல்கு றிளைப்ப வூழி
மயில்கண் டன்ன மடந்தை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழிலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய னெடியன் றொடியனி தோள்

நரம்பார்த் தன்ன வின்குரற் றொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தன் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலின்
முழவுறழ் தடக்கையி னியல் வேந்தி 215
மென்றோட் பல்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றதோ றாடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

6. பழுமுதிர்ச்சோலை

சிறுதினை மல்ரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடுவயிற்பட நிறீஇ
ழூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு 220
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறங் குளனும் வேறுபல வைப்புஞ்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்புஞ் கடம்பு 225
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மன்னி யமைவர
தெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி 230
முரண்கொ ஞருவி னிரண்டுட னுஷ்டிச்
செந்துநால் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇய தூவெள் ளரிசி 235
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரிசிக்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தன் கணவிர நறுந்தன் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி 240
நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
யிமிழிசை யருவியொ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண் 245
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக
ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி

யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட 250
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாரே
யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக
முந்துந் கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சனை
ஜவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப 255
அறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி 260
வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
பொருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
ஏந்தனர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை 265
மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பாஸ்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே 270
பாரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
பாசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
ஏவாந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேன்
பாண்டமர் கடந்தநின் வென்றா டகலத்துப் 275
பாரிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவள்
குர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யான்றி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளாந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமைய
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு 280
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
குறித்து மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல் ஜுருவிற் குரும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி

யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்	
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென	285
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்	
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்	
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி	
யணங்குசா லுயர் நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்	
மணங்கமழ் தெய்வத் திளாநலங் காட்டி	290
யஞ்ச லோம்புமதி யநிவனின் வரவென	
வண்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்	
றிருணிற முந்தீர் வளைஇய வுலகத்	
தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய	
பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்	295
வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில்சுமந்	
தார முழுமத லுருட்டி வேரற்	
ழுவுடை யலங்குசினை புலம்புவேர் கீண்டு	
வின்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த	
தண்கம மூலிறால் சிதைய நன்பல	300
வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை	
நாக நறுமல ருதிர யூகமொடு	
மாழுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுத	
லிரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று	
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று	305
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா	
வாழை முழுமுத றுமியத் தாழை	
யிளாநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்	
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற	
மடநடை மஞ்ஞெ பலவுடன் வெரீஇக்	310
கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழுலோ	
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன	
குருஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்	
பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்	
டாமா நல்வேறு சிலைப்பச்சேணின்	
நிழுமென விழிதரு மருவிப்	
பழுமுதிர் சோலை மலைகழி வோனே!	

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

உடற்கூறு வண்ணம்

ஒருமடமாதும் ஒருவனுமாகி
இன்பசுகம் தரும் அன்புபொருந்தி
உணர்வுகலங்கி ஒழுகியவிந்து
ஊருசரோணித மீதுகலந்து

பனியில் ஓர்பாதி சிறுதுளிமாது
பண்டியில்வந்துபு குந்துதிரண்டு

பதுமஅரும்பு கமடம் இதென்று
பார்வைமெய்வய்செவி கால்கைகள் என்ற

உருவழும்ஆகி உயிர்வளர்மாதம்
ஒன்பதுமஷன்றும் நிறைந்துமடந்தை
உதரமகன்று புளியில்விழுந்து
யோகழும்வாரமும் நாளும்அறிந்து

மகளிர்கள்சேனை தரஅணைஆடை
மண்படாந்திய தைந்துகவிழுந்து
மடமயில்கொங்கை அழுதம் அருந்தி
ஒராந்திவுசர்அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஒளிநகைவூறல் இதழ்மடவாரும்
உவந்துமுகந்திட வந்துதவழுந்து
மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாழிருபோன் நாமம்விளம்ப

உடைமணியாடை அரைவடம்ஆட
உண்பவர்தின்பவர் தங்களோடு உண்டு
தெருவில்இருந்து புழுதியலைந்து
தேடியபாலரோடு ஓடிநடந்து
அஞ்சவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருஞான குருவுபதேச
முந்தமிழின்கலை யும்கரைகண்டு
வளர்பிறை என்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறுபி ராயமும்வந்து

மயிர்முடிகோதி அறுபதுநீல
வண்டுஇமிர் தண்தொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொன்னிலங்கு பணிகள் அணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க

மதனசொருபன் இவன்னன மோக
மங்கையர்கண்டு மருண்டுதிரண்டு
வரிவிழிகொண்டு சுழி வெறித்து
மாமயில்போர்அவர் போவதுகண்டு

மனதுபொறாமல் அவர்பிறகோடி
மங்கலசெங்கல சந்திகழ்கொங்கை
மருவமயங்கி இதழ் அமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி

ஒருமுதலாகிய முதுபொருளாய்இ
ருந்தனகளும் வம்பில்இழுந்து
மதனசுகந்த விதனம் இதுளன்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து

வளமையும்மாறி இளமையுமாறி
வன்பல்விழுந்துஇரு கண்கள் இருண்டு
வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோதகு ரோதம் அடைந்து
செங்கையினில் ஓர்தடியும் ஆகியே

வருவதுபோது ஒருமுதுகூனு
மந்திளனும்படி குந்திநடந்து
மதியும்அழிந்து செவிதிமிரவந்து
வாய்அறியாமல்வி டாமல்மொழிந்து

துயில்வரும் நேரம் இருமல்பொறாது
தொண்டையும் நெஞ்சம் உலர்ந்துவறறன்டு
துகிலும்இழுந்து சுணையும்அழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

கலியுகம்மீதில் இவர்மரியாதை
கண்டிடும்என்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
கலகலென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து

தெளிவும்இராமல் உரைதடுமாறி
சிந்தையும்நெஞ்சமு ஸைந்துமருண்டு
திடமும்அலைந்து மிகவும்அலைந்து
தேறிநலாதரவு ஏதுளன்நொந்து

மறையவன்வேதன் எழுதியவாறு
வந்ததுகண்டமும் என்றுதெளிந்து
இனியெனகண்டம் இனியென தொந்தப
மேதினிவாழ்வுநி லாதினிநின்ற

கடன்முறை பேசும் எனவுரை நா
றங்கிலிழுந்துகை கொண்டுமொழிந்து
கடைவழிகஞ்சி ஒழுகிடவந்து
பூதமுநாலுச வாசமும் நின்று

வளர்பிறைபோல எயிறும் உரோம
மும் சடையும்சிறு குஞ்சியும் விஞ்ச
மனதும் இருண்ட வடிவும்இலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள் வந்து

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக
மைந்தரும் வந்துகு னிந்தமுநொந்து
மடியில்விழுந்து மனைவி புலம்ப
மாழ்கினரேயிவர்காலம் அறிந்து

பழையவர்கானும் எனும் அயலார்கள்
பஞ்சபறந்திட நின்றவர்பந்தர்
இடுமெனவந்து பறையிழுந்த
வேபினம்வேக விசாரியுமன்று

பலரையும்ஏவி முதியவர்தாம்
இருந்தசவம்கழு வுஞ்சிலர்ளன்று
பணிதுகில்தொங்கல் களபம் அணிந்து
பாவகமே செய்து நாறும் உடம்பை

வரிசை கெடாமல் எடும்ளனவோடி
வந்து இளமைந்தர் குணிந்து சுமந்து
கடுகி நடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனதொந்து

விறகிடைமுடி அழல்கொடுபோட
வெந்து விழுந்து முறிந்து நினங்கள்
உருகியெலும்பு கருகியடங்கி
ஓர்பிடிநீரும்தீ லாத உடம்பை
நம்பும் அடியேனை யினியாளுமே.

உடற்கூற்று வண்ணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருமுறைகளில் முருகப் பெருமான்

திருஞான சம்பந்தர் - முதல் மூன்று திருமுறைகள்

தழைமயி லேறவன் தாதையோதான்
மழைபொழி சடையவன் மன்னுகாதில்
குழையது விலங்கிய கோலமார்பின்
இழையவன் இராமன தீச்சரமே.

அருகரொடு புத்த ரவரநியாவரன் மலையான்
மருகன் வருமிடபக் கொடியுடையானிட மலரார்
கருகுழுன் மடவார் கடிகுறிஞ்சி யதுபாடி
முருகன்னது பெருமைபகர் முதுகுன்றடை வோமே

இடமயிலன் சாயன் மடமங்கை தன்கை
யெதிர் நாணி பூணவரையில்
கடுமயிலம்பு கோத்து எயில்செற் றுகந்து
வமரர்க் களித்த தலைவன்
மடமறிலுர்தி தாதை யெனதின்று தொண்டர்
மனதின்ற மைந்தன் மருவும்
நடம்மயிலால் நீடு குயில்கூவு சோலை
நறையூரி னம்ப னவனே.

வள்ளி முலைதோய் குமரன் தாதை வான்தோயும்
வெள்ளி மலைபோல் விடையொன் றுடையான் மேவழுர்
தெள்ளி வருந்தீர் அரிசில் தென்பாற் சிறைவண்டும்
புள்ளு மலிபூம் பொய்கை சூழ்ந்த புத்துரே.

திருநாவுக்கரசர் (4, 5, 6 ஆம் திருமுறைகள்)

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவர் தம்மக னார்முகம்
ஆறுகொ லாமவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொ லாஞ்சவை யாக்கின தாமே.

நங்க டம்பணைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே

குறவிதோள் மணந்த செல்வக்
குமரவேள் தாதை யென்றும்
நறவிள நறுமென் கூந்தல்
நங்கையோர் பாகத் தானைப்
பிறவியை மாற்று வானைப்
பெருவேளுர் பேணி னானை
உறவினால் வல்ல னாகி
உணருமா றுணர்த்து வேனே.

முக்கணா போற்றி முதல்வா போற்றி
முருகவேள் தன்னைப் பயந்தாய் போற்றி
தக்கணா போற்றி தருமா போற்றி
தத்துவனே போற்றினன் தாதாய் போற்றி
தொக்கணா வென் றிருவர் தோள்கை கூப்பத்
துளங்கா தெரிசுடராய் நின்றாய் போற்றி
எக்கண்ணுங் கண்ணிலேன் ஏந்தாய் போற்றி
எறிகெடில் வீரட்டத் தசா போற்றி.

முந்தைகாண் மூவரினும் முதலா னான்காண்
மூவிலைவேள் மூர்த்திகாண் முருக வேட்குத்
தந்தைகாண் தண்கடமா முகத்தி னாற்குத்
தாதைகாண் தாழ்ந்தடியே வணங்கு வார்க்குச்
சிந்தைகாண் சிந்தாத சித்தத் தார்க்குச்
சிவனவள்காண் செங்கண்மால் விடையோன் றேறும்
எந்தைகாண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன் காணவனென் எண்ணத் தானே.

கந்தர் ஏழாந்திருமுறை

குறவனார் தம்மகள் தம்மகணார்
மணவாட்டி கொல்லை
மறவனாராய் அங்கோர் பன்றிப்பின்
போவது மாயங்கண்ணர்
இறைவனார் ஆதியார் சோதிய
ராயங்கோர் சோர்வப்படா
அறவனார் ஆவதற்றிந் தோமேல்
நாம்இவர்க் காட்டோமே.

திங்கள்தங்கு சடைக்கண் மேலோர்
திரைகள் வந்து புரளவீசும்
கங்கை யாளேல் வாய்திறவாள்
கணபதியேல் வயிறு தாரி
அங்கைவேலோன் குரன் பிள்ளை
தேவியார் கொற்றட்டி யாளார்
உங்களுக்காட் செய்ய மாட்டோம்
ஓணகாந்தன் தளியுள்ளே.

மாணிக்கவாசகர் (எட்டாந்திருமுறை)

சுந்தர நீறனிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தர் கோனயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதனல் வேலன்றாதை
எந்தர மாளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ண மிடிந்துநாமே.

பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்றன் தாதைக்கே யுந்தீபற

கருஹர்த் தேவர் திருவிசைப்பா (ஒன்பதாந் திருமுறை)

திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள்
திருமகள் மருமகன் தாயாம்
மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவாள்
மலையுடை யரையர் தம்பாவை
தருமலி வளனாஞ் சிவபுரன் தோழன்
தனபதி சாட்டியக் குடியார்
இருமுகங் கழல்முன் றேமுகைத் தலமேழ்
இருக்கையி லிருந்த சசனுக்கே.

தனதன்நற் ரோழா சங்கரா குல
 பாணியே தானுவே சிவனே
 கனகநற் நூனே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கள் முன்றுடையதோர் கரும்பே
 அனகனே குமர விநாயக சனக
 அம்பலத் தமரர் சேகரனே
 உனகழல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத
 தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

சேந்தனார் திருவிடைக்கழிப் பதிகம்
 (ஒன்பதாந் திருமுறை)

மாலுமா மனம்தந்(து) என்கையிற் சங்கம்
 வவ்வினான்; மலைமகள் மதலை
 மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாஞாங்
 குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
 சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன்னன் சேந்தன்
 என்னும்னன மெல்லியல் இவளே.

கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
 குழாங்கள் சூழ்கோழிவெல் கொடியோன்
 காவல்நற் சேனையென் னக்காப் பவளனன்
 பொன்னை மேகலை கவர்வானே?
 தேவின்நற் றலைவன் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 தூவிநற் பீலி மாமயி ஹாரும்
 சுப்பிர மண்ணியன் தானே.

தானமர் பொருது வானவர் சேனை
 மடியச்சுர் மார்பினைத் தடிந்தோன்
 மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை
 மறைந்திறை சட்டறம் வளரத்
 தேனமர் பொழில்குழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 கோனமர் கூத்தன் குலவிளங் களிறென்
 கொடிக்கிடர் பயப்பதுங் குணமே?

திருமூலர் திருமந்திரம் (பத்தாந் திருமுறை)

எந்தை பிராஷ்வங் கிருமன்று வட்டமாயத்
 தந்தைத்தங் முன்லே சண்முகந் தோன்றலால்
 கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலால்
 மைந்த ஸிவாஸைன் று மாட்டிக் கொள்ளீரே.

எம்பெருமான் இறைவா முறையோ என்று
 வம்பவிழ் வானோர் அசுரன் வலிசொல்ல
 அம்பவள மேனி அறுமுகன் போயவர்
 தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் தானே.

சேக்கிழார் பெரியபுராணம்
 (பன்னிரெண்டாம் திருமுறை)

செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச்
 செமுங்கஞ் சுகத்துப் பயிரவர்யாம்
 உய்ய வழுது செய்யாதே
 யொளித்த தெங்கே யெனத்தேடி
 மையல் கொண்டு புறத்தனைய
 மறைந்த வவர்தாம் மலைபயந்த
 தைய லோடுஞ் சரவணத்துத்
 தனய ரோடுந் தாமணைவார்.

ஆத்மாவின் பயணம்

திருவாசகம்

சோதியே சுடரெ சூழோளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனு மாலறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையின்
நிறைமலர்க் குருந்த மேவியசீர்
ஆதியேயடி யேனாதரித் தழைத்தால்
அதெந்து வேயென்ற ருளாயே,

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளிர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு
விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங் கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

சுரும்பு முரல் கடிமலர்ப் பூங்குழல் போற்றி
உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
கரும்புருவச்சிலை போற்றி கவுணியர்க்குப்
பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்பு மனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட
அங்கயற் கணம்பிராட்டி
அரும்பு மினநகை போற்றியாரண்நூ
புரஞ்சிலம்பு மடிகள் போற்றி

ஆதியாய் நடுவுமாகி வளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருஞ்மாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொது நடம் போற்றி போற்றி

மனிதன் படைப்பில் வேதங்களே இறைவன் மொழியுடன் வழியுமாகும். இவை மனிதனை ஒரு தெய்வீக, மானசீக, பெளதீக வழிகளில் மேல் நிலைக்கு இட்டுச்சென்று மோட்சமடைய வழிவகுக்கின்றன.

மோட்சம் என்றால் எந்தப் பாரமும் இல்லாமல் விடுபட்ட ஷதானந்தம் என்றே அர்த்தம். மனிதன் மரணம் அடைந்த பின் வேறு ஏதோ கைலாச வைகுண்டாதி லோகங்களுக்குப் போய் ஆத்மா மோட்சம் அடைகின்றது என்பது சரியான கூற்றல்ல.

இந்த லோகத்தில் நாம் சரீரத்தில் இருப்பதாக தோன்றும் இப்போதே இந்த சரீரத்தை “நான்” ‘என்னுடையதல்ல“என்று அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மரணத்தின் பின்பு ஒரு ஆன்மாவின் பயணத்தை யகுர் வேதத் தில் அழகாக சித்தரித்துள்ளார்கள்.

உயிருள்ள உடலை விட்டுப் பிரிந்த ஒரு ஆத்மா, இறந்த முதலாம் நாள் குரியனை அடைகின்றது. இரண்டாம் நாள் அக்கினியை சந்திக்கின்றது. வாயுவை மூன்றாம் நாளும், குரியனது கதிர்களை நான்காம் நாளும் சென்றடைகிறது. சந்திரனை ஐந்தாம் நாள் அடையும் ஆத்மா ஆறாம் நாள் “ரிது” வை பார்க்கின்றது. மனிதர்களை ஏழாம் நாளும், பிரகஸ்பதியை எட்டாம் நாளும் “மித்ரா” வை ஒன்பதாம் நாளும், வருணனை பத்தாம் நாளும், இந்திரனை பதினோராம் நாளும், மற்றும் ஏனைய சக்தி தெய்வங்களை பன்னிரண்டாம் நாளும், ஆத்மா அறியும்.

இறப்புக்குப்பின் ஆத்மா அதனது நடவடிக்கைகளுக்கேற்ப மூர்க்கத்தனமாகவும் அமைதியாகவும், அச்சந்தருவதாகவும், புயமற்றதாகவும், அறிவுள்ளதாகவும், அறிவில்லாததாகவும், மேலும் பல விதமாகவும் உரு மாறுகிறது.

இந்து வேதங்கள் படிப்பாலோ, மேதாவித்தனத்தாலோ ஆத்மா முடிபை அடையமுடியாது என்கின் றன. பிரஜைகள் உற்பத்தியானது எப்படி? அவர்களை ரட்டவிக்கிற தேவர்கள் யார்? பிராணன் எப்படி சரீரத்தில் வந்து இயங்குகிறது? விழிப்பு, தூக்கம், ஸ்வப்னம், எங்கிற நிலைகளைப் பற்றிய உண்மை

என்ன? பரம புருஷனுக்கும், ஜீவனுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? என்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் வேதங்கள் மறுமொழி பகர்கிறது.

மேலும் வேதங்கள் ஓர் இறந்த உடலை புதைப்பதையோ, ஆற்றிலோ, காடுகளிலோ ஏறிவதையோ கண்டிக்கின்றன. தீக்கிரையாக்கி பிடிசாம்பல் ஆகுவதையே அவை வரவேற்கின்றன. “ஸ்வாக” எனப்படுவது பலிகொடுக்கும் போது அதை அறிவிக்க உச்சரிக்கப்படும் வார்த்தையாகும்.

சமச்சடங்குகள் செய்யும் போது “ஸ்வாக” மந்திரத்தை பல இடங்களில் பாவிப்பதை அறியலாம். அவை யாவும் இறைவனுக்கும் மற்றும் தேவதைகளுக்கும் செய்யும் அர்ப்பணிப்புகளையே குறிப்பிடுகின்றன. சமச்சடங்குகள் இறந்த உடலை தீமின் ளொளி, பசு-பதி போன்றவற்றுக்கு அர்ப்பணிக்கின்றன.

ஓர் ஆத்மா சுத்தமான இரத்தத்தால் வீரம் பெறுகின்றது. அதே போன்று அழகு, அறிவு, சக்தி பராக்கிரமம் போன்றவற்றையும் பல்வேறு சாதனங்களால் பெற்று மறுபிறப்பு அடைகிறதாக வேதம் பகர்கிறது.

பௌதீக பிரிவும், கவலையும், கண்ணீரும் எல்லாமே உண்மையான ஆத்மாவை அறியாததால் ஏற்படும் அறிகுறிகளேயாம். நித்தியமான ஆத்மாவுக்காகப் பரிவு கொள்வதே சுய உணர்வாகும். பரிதாபப்பட வேண்டியது எங்கு என்பது ஒருவருக்கும் தெரிவதில்லை. அதனாலேயே கிருஷ்ணன், “பகவத்கீதையை “அர்ஜூனனுக்கும், உலகுக்கும் அளித்தான். நீரில் மூழ்கும் மனிதருடைய ஆடைக்காக பரிதாபப்படுவது பொருளாற்றது. அறியாமைக் கடலில் வீழ்ந்த மனிதனை தூலாடல் எனும் அவனது வெளியாடையை காப்பதால் மட்டுமே பாதுகாக்க முடியாது. இதை அறியாது வெளிஆடைக்காக கவலைப்படுவன் தேவையின்றி வருந்துபவன் ஆவான்.

பௌதீக நிலையின் அறியாமையில் இருந்து மனித குலத்தை விடுவிப்பதே பகவத்கீதையின் நோக்கமாகும். குருட்சேத்திர யுத்தத்தில் போர் புரிவதில் அர்ஜூனனுக்கு சிரமமிருந்தது போலவே ஒவ்வொரு மனிதனும் பலவிதங்களில் சிரமத்தில் இருக்கின்றான். அர்ஜூனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம்

சரணடைந்தான். அதன் பயனாக கீதை உபதேசிக்கப்பட்டது. அர்ஜூனன் மட்டுமல்ல நாம் ஒவ்வொருவருமே பெளதீக இருப்பால் துன்பம் மிகுந்திருக்கின்றோம். நமது நிலையே நிலையற்ற சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது. உண்மையில் நிலையற்ற தன்மையால் நாம் அச்சுறுத்தப்படக் கூடியவர்களால்ல. நம் உண்மை நிலையோ நித்தியமானது. ஆனால் எவ்வாறோ அஸத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். “அஸத்” என்பது இல்லாததைக் குறிக்கின்றது.

பரமாத்மாவின் அனுப்போன்ற சிறு அங்க உறுப்பாகிய ஆத்மா குணத்தால் பரமனைப் போன்றதே. உடலைப் போல ஜீவாத்மா மற்றங்களை அடைவதில்லை. சில சமயம் ஆத்மா “நிலையானது” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. உடல் ஆறு விதமான மாற்றங்களுக்குட்பட்டது. தாயின் உடலில் உள்ள கருப்பையில் அது பிறவி எடுத்து சில காலம் தங்கி வளர்ந்து சில பலன்களை உற்பத்தி செய்து, படிப்படியாகத் தேய்ந்து கடைசியில் மறைந்து போகின்றது. இருப்பினும் ஆத்மா இந்த மாற்றங்களுக்குட்படுவதில்லை. ஆத்மா பிறப்பற்றதே. இருப்பினும் அவன் உடலை ஏற்பதால் அவ்வடல் பிறக்கின்றது. அங்கே ஆத்மா பிறப்பதுமில்லை- இறப்பதுமில்லை. பிறப்புள்ள எதற்கும் மரணம் உண்டு. ஆத்மா பிறப்பில்லாதலால், அதற்கு இறந்த நிகழ், எதிர்காலங்களும் கிடையாது. அவன் நித்தியமான என்றும் நிலைபெற்ற மிகப் பழையவனுமாவான். அதாவது, அவன் உருப்பெற்ற காலத்திற்கு சரித்திரத்தில் எந்த அடையாளமுமில்லை. உடலின் எண்ணத்தைக் கொண்டே நாம் ஆத்மாவின் சரித்திரம் முதலியவற்றை ஆராய நினைக்கிறோம். உடலைப் போல் ஆத்மா எப்போதும் முதுமை அடைவதேயில்லை. எனவேதான் முதியோன் என்றழைக்கப்படுவன்கூட இளமை அல்லது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தது போன்ற அதே குதாகல உணர்வை அனுபவிக்கிறான். உடலின் மாற்றங்கள் ஆத்மாவைப் பாதிப்பதேயில்லை. ஒரு கட்டையைப் போன்றோ, அல்லது மற்றெந்த ஜூப் பொருளைப் போன்றோ ஆத்மா சீர்பிவதில்லை. ஆத்மாவிற்கு உபமற்பத்திப்பொருளும் கிடையாது. உடலின் உடன் விளைவுகளான குழந்தைகளும் கூட வெவ்வேறு ஆத்மாக்களை உடையவரே. உடலின் காரணத்தாலேயே அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனின் குந்தைகளாகத் தோன்றுகின்றனர். உடல் ஆத்மா இருப்பதால் வளர்கிறது. ஆனால் ஆத்மாவிற்கு சந்ததியோ, மாற்றமோ இல்லையில்லை. எனவே ஆத்மா உடலின் ஆழுவித மாற்றங்களிலிருந்து விடுபட்டதாகும்.

யகுர் வேதம் மற்றும் பகவத் கீதை ஆகியவற்றைத் தழுவியது.

வையத்திலும் வானுறையும் தெய்வத்திலும்
வாழும் வம்சம்.

நன்றி

பெற்றோர்-

(அமரர்) திரு. முத்துக்குமார் பொன்னையா
(அமரர்) திருமதி. தங்கம்மா பொன்னையா

கணவர் - திரு. கதிரவேலு தியாகராஜா (தமிழ்யா)

மக்கள் - சிவகுமாரன்,
வரதராசன்,
கவுந்தி,
நக்கீரன்

மருமகள் - சியாமளாரதி

பேர்ப்பிள்ளை - அருணன்

சகோதரர் - நாகரத்தினம்,
தியாகராஜா(அமரர்),
சண்முகநாதன்,
குமாரசாமி,
மகேஸ்வரி.

பரமனின் புகழ் பண் அமைத்துப் பாடியவர்கள்

திரு.செல்லக்கண்டு , அவர்கள்
திரு. சிவநாதன், அவர்கள்
திரு. யோகானந்தசிவம், அவர்கள்
திரு. ஆறுமுகம், அவர்கள்
திரு. ஈழத்துச் சிவானந்தன், அவர்கள்
திரு. சண்முகம், அவர்கள்
திரு.தேவன், அவர்கள்
திரு. வரதன், அவர்கள்
திரு. பாலசிங்கம், அவர்கள்
திரு. கனகவிங்கம், அவர்கள்
திரு. கணேசன், அவர்கள்
மற்றும் சௌவ முன்னேற்றச் சங்கஞகத்தவர்கள்

சமச் சடங்குகளால் அர்ப்பணம் புரிந்து
ஆத்ம அமைதி அமைத்தவர்

சிவழீ க. சுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்கள்

திதி நிர்ணய வெண்பா யாத்தவர்

புலவர் திரு. ஈழத்துச் சிவானந்தன் அவர்கள்

நன்றி

எங்கள் இதயத்தில் குழுவிருக்கும் அணிதிகழ் செல்வி அமரர். திருமதி பாக்கியலெட்சுமி தியாகராஜா அவர்கள் 12.04.1994 செவ்வாய்க்கிழமை, பற்றறுத்து பாலிக்கும் ஆரியனை அடைந்தபோது, எமது ஆறாத் துயரில் பங்கு கொண்டு ஆறுதல் கூறியவர்க்கும், ஆறுதல் செய்தி அனுப்பியோருக்கும், 16.04.1994 சனிக்கிழமை இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், 12.05.1994 வியாழக்கிழமைவீட்டுக்கிருத்திய ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தைனையில் பங்கு பற்றிய உற்றார், உறவினர், நன்பர்கள் அனைவருக்கும் பல வகையிலும் எமக்கு உதவி புரிந்தோருக்கும், எமது இதயம் கணிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

க. தியாகராஜா குடும்பத்தினர்.
125 ஜஸ்டிஸ் அக்பர் மாவத்தை,
கொழும்பு -2
Tp. 447127

